

Nr 236.

Av herr **Tengström**, om tilläggspension åt f. d. förrådsförvaltaren, löjtnanten F. H. Eriksson.

Enligt pensionsbrev av den 2 augusti 1922 tillerkändes f. d. fanjunkaren vid Livregementets dragoner F. H. Eriksson pension att utgå med 2,250 kronor om året från och med den 1 juli 1922. Denna pension har sedermera höjts till 2,544 kronor.

Från och med den 1 mars 1922 förordnades Eriksson att vara förrådsförvaltare vid garnisonssjukhuset i Stockholm och tillika biträde åt sjukhusintendenten därstädes. Ifrågavarande befattning är i sjukhusets stat upptagen såsom arvodesbefattning med ett årligt arvode av 2,440 kronor, varav 700 kronor i ersättning för bostad med bränsle och lyse. Befattningen frånträddes av Eriksson den 1 juli 1937 på grund av uppnådda 65 levnadsår.

Förrådsförvaltaren vid garnisonssjukhuset har uppbördsmanansvar för en del av sjukhusets inventarier ävensom för all bränsle-, lyse- och renhållningsmateriel.

Efter 15 års krävande tjänstgöring i försvarets tjänst synes Eriksson i fråga om pension böra likställas med övriga f. d. förvaltare, vilka uppbära pension enligt 4 lönegraden löneplan U. O. med 3,000 kronor årligen.

I skrivelse till Konungen den 16 augusti 1936 gjorde Eriksson underdånig framställning om förhöjd pension från och med den 1 juli 1937. Denna framställning avslogs, sedan statskontoret avstyrkt bifall till framställningen. Statskontoret framhöll, att, då fråga varit om tilläggspension åt officer eller underofficer, som efter avgången från beställning på stat bestritt arvodesbefattning, exempelvis såsom befälhavare för område för de värnpliktiges inskrivning och redovisning, det icke kunde anses påkallat att bereda pensionsförhöjning i anledning därav att vederbörande uppehållit befattning, som vore avsedd att uppehållas av pensionär och att några särskilda omständigheter, som kunde föranleda avvikelse från nämnda princip, ej syntes föreligga.

Utan att vilja bestrida riktigheten av statskontorets argumentering, när det gäller frågan om tilläggspension åt befälhavare för område för de värnpliktiges inskrivning och redovisning måste jag framhålla, att dessa befattningshavare icke äga uppbördsmanansvar och att deras befattningar därför knappast kunna jämföras med garnisonssjukhusets förrådsförvaltares.

Det synes mig därför, som i detta ärende särskilda omständigheter skulle föreligga, vilka kunde motivera en tilläggspension åt Eriksson. Då Erikssons nuvarande pension utgår enligt 3 lönegraden löneplan U. O. med

2,544 kronor, erfordras en årlig ökning av endast 456 kronor. I betraktande av hans femtonåriga tjänstgöring med dess speciella karaktär och vid en jämförelse med övriga f. d. förvaltares pensionsförmåner synes man icke kunna med fog påstå, att Erikssons önskan om denna lilla tilläggs-pension saknar berättigande.

Under åberopande av vad jag sålunda anfört får jag hemställa,

att riksdagen måtte förklara f. d. förrådsförvaltaren vid garnisonssjukhuset i Stockholm, löjtnanten i armén F. H. Eriksson berättigad att från och med den 1 juli 1937 eller annan tidpunkt, dock ej senare än den 1 juli 1939, uppbära tilläggs-pension med 456 kronor årligen, beräknad enligt bestämmelserna för 4 lönegraden löneplan U. O., till följd varav hans pension skulle uppgå till 3,000 kronor årligen.

Stockholm den 23 januari 1939.

C. G. Tengström.
